

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΙΑ 3^Η ΔΙΚΗ Σ.Π.Φ.

«Δεν μετανιώνω για τίποτα...»

Την Πέμπτη 5 Νοεμβρίου καλούμαι να απολογηθώ στο τρίτο δικαστήριο που διεξάγεται εναντίον της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς εδώ και **2,5 χρόνια**. Είναι η δίκη για τις **250 επιθέσεις** της οργάνωσης.

Σε μία αίθουσα μέσα στις φυλακές, με δικαστές, κάμερες, μπάτσους, ασφαλίτες, αντιτρομοκρατικάριους, λίγους συγγενείς κι ακόμα λιγότερους φίλους και συντρόφους, δικάζεται η δράση της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς.

Πως να χωρέσουν, όμως, σε μία αίθουσα λίγων τετραγωνικών οι πράξεις μας που δοκίμασαν να αμφισβητήσουν την φρόνιμη και υπάκουη ιστορία της εποχής μας... **Μια δράση που για αρκετές νύχτες διέκοψε τον αιώνιο ύπνο των ήσυχων ανθρώπων, τάρραξε με τις εκρήξεις την σκλαβωμένη σιωπή της μητρόπολης και με τις προκηρύξεις αρνήθηκε τους κανόνες μιας ζωής, που η βία των αφεντικών είναι πανταχού παρούσα και εμείς διαρκώς απόντες...**

Μέσα απ' τις επιθέσεις μας θέλαμε να χτυπήσουμε την τυραννία μίας βάρβαρης πραγματικότητας. Επιδιώκουμε να ανατρέψουμε την ισορροπία του τρόμου της μηχανικά επαναλαμβανόμενης ζωής. Δοκιμάσαμε να ακυρώσουμε τον συμβιβασμό με τον θάνατο της εργασιακής σκλαβιάς, του τεχνολογικού ελέγχου, της πλήξης και των άδειων σχέσεων.

Επιθυμούσαμε να κάνουμε πόλεμο με την «ειρήνη» των τραπεζών, των δικαστών, των πλουσίων, των μπάτσων, των φασιστών, των δημοσιογράφων, των πολιτικών, αλλά και των «φιλήσυχων» πολιτών, που αντί να φωνάξουν, να οργιστούν και να πράξουν, λουφάζουν μέσα στην παραίτηση και γερνάνε μαζί με τα έπιπλά τους... Αυτοί οι «φιλήσυχοι» και νομοταγείς πολίτες είναι οι πιο υπεύθυνοι από όλους, γιατί με την «ησυχία» τους επιτρέπουν στην ασχήμια να κυβερνά τις ζωές μας...

Ποιων, λοιπόν, η δικαιοσύνη το δίκιο θα δικάσει;

Αφού πέρασα όλα τα στάδια τελετουργίας της δικαιοσύνης- ανακριτής- εισαγγελέας- προφυλάκιση- νέες διώξεις- νέα κατηγορητήρια- προφυλακίσεις συγγενών μου- δικαστήριο- μάρτυρες κατηγορίας, τώρα μου ζητούν να απολογηθώ...

Δεν πρόκειται να τους προσφέρω μία τέτοια ικανοποίηση. **Ούτε μία λέξη στον εχθρό...**

Αρνούμαι να υποδυθώ τον ρόλο του κατηγορούμενου. Μπορεί να μου φόρεσαν χειροπέδες, να μου κλείδωσαν τα χρόνια, να ύψωσαν συρματοπλέγματα στον ουρανό, να με ελέγχουν με κάμερες, όμως η επιθυμία μου να συνεχίσω τον ένοπλο αγώνα καίει σαν πυρακτωμένο σίδηρο μέσα μου...

Ο μόνος τρόπος να κατηγορήσω τον εαυτό μου, θα ήταν να παραμείνω αδρανής, υπάκουος, πειθαρχημένος σαν ένας οικόσιτος σκλάβος που απολαμβάνει μια ανάπηρη ελευθερία.

Αρνούμαι, λοιπόν, να απολογηθώ στην θεολογία της δικαιοσύνης σας, που δεν ανέχεται την βλασφημία μιας αδούλτης ζωής.

Ούτε πρόκειται να συμμετέχω σε έναν προσχηματικό διάλογο μεταξύ κουφών απαντώντας σε οποιαδήποτε ερώτηση των δικαστών...

Αυτά που γράφω εδώ δεν είναι για δικαστική χρήση...

Είναι για τους συντρόφους, για τους αναρχικούς, για τους φίλους, για τους αρνητές, τους ταραχοποιούς, για την μνήμη του αγώνα...

Κατηγορούμαι μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και άλλους αναρχικούς για την υπόθεση των «250 εκρηκτικών και εμπρηστικών επιθέσεων» εναντίον της Βουλής, κομματικών γραφείων, σπιτιών υπουργών και εισαγγελέων, τραπεζικών μεγάρων, δημοσιογραφικών οργανισμών, εγκαταστάσεων φυλακών, πολυεθνικών, κτιρίων στρατιωτικών στόχων, εκκλησιών,

αστυνομικών τμημάτων, δικαστηρίων, υπηρεσιών σεκιούριτι, καμερών και συστημάτων ασφαλείας, γραφείων της Χρυσής Αυγής, αντιπροσωπειών πολυτελών αυτοκινήτων, κρατικών υπηρεσιών, διπλωματικών οχημάτων, κ.α.

Απ' την πρώτη στιγμή της σύλληψής μου έχω αναλάβει την ευθύνη και είναι τιμή μου που συμμετέχω στην Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς...

Αναλαμβάνω την ευθύνη σημαίνει δεν παραδίδω τα όπλα...

Αναλαμβάνω την ευθύνη σημαίνει δεν μετανιώνω για τίποτα...

Αναλαμβάνω την ευθύνη σημαίνει ότι ο φόβος δεν νίκησε...

Αναλαμβάνω την ευθύνη σημαίνει ότι ο αγώνας συνεχίζεται...

Η ανάληψη ευθύνης είναι μία υπόσχεση, ότι ο αιχμάλωτος αντάρτης θα επιστρέψει στον «τόπο του εγκλήματος», ότι θα βαδίσει ξανά στα μονοπάτια της παράνομης ελευθερίας...

Παράλληλα η ανάληψη ευθύνης είναι ένα σινιάλο συνενοχής προς τους νέους συντρόφους να συνεχίσουν ό,τι διέκοψε η καταστολή...

Γιατί πάντα θα υπάρχουν χέρια, που θα σηκώσουν το όπλο από εκεί που έπεσε από τον αιχμάλωτο, πάντα θα υπάρχουν ελεύθερα μυαλά και γενναίες καρδιές να συνεχίσουν να γράφουν την ιστορία του κόσμου απ' την ανάποδη...

Αυτή η άρνηση συνθηκολόγησης και η προοπτική της, φοβίζουν τους τυράννους και τους ιδιοκτήτες του φόβου.

Μετά από τόσες συλλήψεις, ανακρίσεις, χρόνια φυλακής, νέες διώξεις, βαριές καταδίκες, δε κατόρθωσαν να αποσπάσουν έστω ένα σημάδι μεταμέλειας. Για αυτό έθρεψαν νέα ψέματα και σιδερόφραχτους ύπουλους εκβιασμούς...

Μετά την αποκάλυψη του σχεδίου απόδρασης της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, έστησαν νέο κυνήγι μαγισσών, συνέλαβαν μανάδες, συζύγους και αδερφούς, θέσπισαν νέους τόπους εξορίας, όρισαν καραντίνα ενός χιλιομέτρου «ελευθερίας», απαγόρευαν την επικοινωνία στον αδερφό μου και στην σύντροφό του και θέλησαν να υψώσουν τα τείχη της απόλυτης απομόνωσης...

Παράλληλα, πύκνωσαν την ομίχλη της καταστολής στέλνοντας ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τους αλληλέγγυους συντρόφους μας: « όποιος επικοινωνεί με φυλακισμένους της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, μπορεί να βρεθεί στο διπλανό κελί. »

Μπάτσοι και δικαστές ανυπομονούσαν μέσω του βρώμικου πολέμου που εξαπέλυσαν, να κερδίσουν ένα τρόπαιο... Μια στρατηγική αναδίπλωση, ένα δισταγμό, ένα ελάχιστον ίχνος ανακωχής... Ματαιοπονούν...

Όσο κι αν με μάτωσαν εσωτερικά, τελικά ασάλωσαν ακόμα πιο πολύ τη θέλησή μου.

Δεν θα μιλήσω για δικαστικές παρατυπίες, πολιτικά συμβόλαια σκοπιμοτήτων, αστυνομικές μεθοδεύσεις και έλλειψη στοιχείων...

Χάρισμά σας, δικαστές, ο νομικός πολιτισμός και δικό σας το τίμημα χιλιάδων φωνών που αντηχούν στις φυλακές για τα χιλιάδες χρόνια που τους στερήσατε στους τιμωμένους τάφους που τους καταδικάσατε να ζουν ζωντανοί-νεκροί...

Άλλωστε, έτσι όπως στοιβάζετε τις δικογραφίες στα συρτάρια σας, στοιβάζετε και ανθρώπινες ζωές στα κελιά με την ψυχραιμία ενός λογιστή που τακτοποιεί τα λογιστικά του βιβλία. Οι τήβεννοι και τα σακάκια σας στάζουν αίμα και η υποκρισία της δικαιοσύνης σας δεν μπορεί να το ξεπλύνει...

Με κατηγορείτε για 250 επιθέσεις εναντίον της αυτοκρατορίας που υπηρετείτε, αλλά για εμένα οι κατηγορίες σας είναι τίτλος τιμής.

Φυσικά, δεν πρόκειται να πω που ήμουν και που συμμετείχα καθώς δεν έχω σκοπό να δώσω το παραμικρό στοιχείο της αντάρτικης δράσης της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς στον εχθρό.

Αν θέλετε, όμως, θεωρείστε πως ήμουν σε όλες τις επιθέσεις της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, όπως θα ήθελα να ήμουν σε κάθε επίθεση που αμφισβητεί την τυραννία αυτού του κόσμου... Στις συγκρούσεις και στα οδοφράγματα στη Χιλή, στις πορείες και στις οδομαχίες στο Μεξικό, στις φωτιές στις Βρυξέλλες, ανάμεσα στους αντιφασίστες στην Γερμανία, δίπλα στα συντρόφια της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας στην Ιταλία, στις ταραχές στο Ηνωμένο Βασίλειο, στα απελευθερωμένα εδάφη της Ροτζάβα, στην εξέγερση στην Δυτική Όχθη, στο σκοτάδι της νύχτας που αγκαλιάζει τους αναρχικούς συνωμότες της πράξης... Παντού εκεί που υπάρχουν Άνθρωποι, που δεν προσκυνούν, δεν λογαριάζουν τις πιθανότητες, εκεί που τολμάνε οι ζωντανοί...

Το γεγονός ότι την ιστορία την γράφουν οι νικητές απ' τις πλούσιες επαύλεις, τα γραφεία των πολυεθνικών, τα κοινοβούλια, τα δελτία ειδήσεων, τα δικαστήρια, τα αστυνομικά μέγαρα... δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει η δικιά μας ιστορία... Η ιστορία του αγώνα, των εξεγέρσεων, των επαναστάσεων, των ανταρσιών, της αμφισβήτησης, της αλληλεγγύης, των ανάρτικων επιθέσεων, των λίγων «ευτυχημένων τρελών» που περιφρόνησαν την εποχή τους και βάδισαν εναντίον της για να την αναποδογυρίσουν...

Η δράση της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς που δικάζεται σήμερα, είναι στιγμιότυπο αυτής της ιστορίας... Μικρό σαν μία σταγόνα ιστορίας, αλλά με έντονες κοφτερές γωνίες... Γωνίες που θα συνεχίσουν να αφήνουν βαθιές χαρακίες στον κόσμο της εξουσίας, καθώς η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς θα οργανωθεί ξανά, αξιοποιώντας τις εμπειρίες, τις νίκες και τις ήττες, σε έναν αγώνα που δεν τελειώνει ποτέ...

Κι αν αυτή τη στιγμή, βρίσκομαι στην φυλακή, αυτό δεν σημαίνει ότι ο αγώνας δεν αξίζει ή δεν βγάζει πουθενά...

Κι αν σήμερα, κυβερνά το βασίλειο της ηττοπάθειας και της παραίτησης στην καρδιά των ανθρώπων... Κι αν αρκετοί βρεθούν και κουνήσουν το δάκτυλο επιτιμητικά λέγοντας «... και λοιπόν τι καταφέρατε με τα όπλα και τις βόμβες;», δεν χρειάζεται καν απάντηση.

Η ύπαρξη ενός κόσμου που βομβαρδίζει με θάνατο από τον ουρανό, που υψώνει τείχη με ξυράφια για να κόψει τον δρόμο των κατατρεγμένων, που αναγκάζει μικρά παιδιά να ψάχνουν τροφή στα σκουπίδια, που οδηγεί στον καθημερινό θάνατο εκατομμύρια ανθρώπους μέσω του στραγγαλισμού της οικονομικής κρίσης, που ανταλλάσσει την ζωή του με εικόνες από ψυχρές οθόνες, που βιάζει και λεηλατεί τη φύση... είναι το καλύτερο επιχείρημα γιατί το αναρχικό αντάρτικο πόλης είναι η μόνη έκφραση ζωής που θα ξαναδιάλεγα κι άλλες χίλιες φορές.

Τελειώνοντας πραγματικά αναρωτιέμαι... τι είναι πιο εξοργιστικό... οι άθλιοι νόμοι σας ή η αθλιότητα των ανθρώπων που τους δέχονται και υπακούν...

Το μόνο σίγουρο είναι πως αυτός ο κόσμος και τα ψεύτικα είδωλά του, με την βία ορθώθηκαν και μόνο με την βία θα γκρεμιστούν...

Για αυτό απέναντι στην τυραννία της πραγματικότητας που έχετε επιβάλλει, διαλέγω για πάντα τον μαγικό ρεαλισμό της αναρχίας και της επανάστασης που δεν τελειώνει ποτέ...

Τώρα δικαστές μπορείτε να με καταδικάσετε...

Δεν μετανιώνω για τίποτα...

Τσάκαλος Χρήστος από Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς,

Υπόγειο παράρτημα φυλακών Κορυδαλλού

04/11/2015